

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecători: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Transvio" (în proces de faliment),

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Transvio" (în proces de faliment) împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Transvio" (în proces de faliment), fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 iunie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 29 iunie 2015 SRL „Transvio” în proces de faliment, lichidator Ciobanu Dorin, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău solicitând casarea Deciziei IFS mun. Chișinău nr. 587/3/12 din 09 aprilie 2015.

În motivarea acțiunii SRL „Transvio” în proces de faliment, a indicat că în adresa administratorului insolvenței SRL „Transvio” de către oficiul poștal a fost readresată Decizia IFS mun. Chișinău nr. 587/3/12 din 09 aprilie 2015 prin care societatea insolubilă a fost sancționată cu o amendă de 7000 lei, pentru încălcarea obligațiilor prevăzute de art. 8, alin. (2), lit. c) a Codului Fiscal, fiind constatat că în cadrul controlului operativ efectuat la autoturismul Dacia Logan ce acorda servicii de transportare a călătorilor în regim de taxi cu numărul scurt 14555, cu numărul de înmatriculare de stat XXXXX, ce aparține SRL „Transvio”, prin efectuarea transporturilor de pasageri în regim taxi, în lipsa mașinii de casă și control (taximetru).

De asemenea, reclamantul a indicat că la 23.04.2015 SRL „Transvio” (în insolvență) prin intermediul administratorului autorizat Ciobanu Dorin a depus contestație împotriva deciziei IFS mun. Chișinău din 09.04.2015, însă la 28.05.2015

prin intermediul oficiului postal, lichidatorul SRL "Transvio" a recepționat decizia IFS mun. Chișinău nr. 132 din 21.05.2015 prin care s-a respins contestația SRL "Transvio" depusă la decizia din 09.04.2015.

Consideră SRL „Transvio” în proces de faliment, că decizia nominalizată a organului fiscal este neîntemeiată, respectiv ilegală, care necesită de a fi anulată din următoarele motive.

Astfel, reclamantul indică că la 20.10.2014 Curtea de Apel Chișinău prin Hotărârea nr.2i-362/14 a intentat proces de insolvabilitate față de SRL "Transvio", desemnând în funcția de administrator al insolvabilității pe Ciobanu Dorin, iar ca urmare a inventarierii masei debitoare s-a constatat că societatea insolvabilă dispune în proprietate de 124 de automobile, inclusiv și automobilul Dacia Logan cu numărul de înmatriculare XXXXX, dar care nu se află în posesiunea reală a SRL "Transvio" fiind gestionate de persoane necunoscute.

Mai indică reclamantul că la 02.02.2015 Curtea de Apel Chișinău prin încheierea nr.2i-363/14 a anunțat în căutare toate unitățile de transport, care aparțin SRL "Transvio", inclusiv automobilul Dacia Logan cu numărul de înmatriculare XXXXX.

Afirmă reclamantul că pe perioada procesului de insolvabilitate SRL „Transvio” nu a prestat servicii de transportate a călătorilor, activitatea acesteia a fost sistată în temeiul deciziei Comitetului Creditorului și nu are nici o legătură contractuală cu numărul de taxi 14555, iar organul fiscal nu a prezentat careva probe pertinente și concludente în acest sens.

Relevă că decizia de aplicare a sancțiunilor fiscale este nejustificată și ilegală pe motivul lipsei componentei contravenționale și / sau a cazului de încălcare fiscală.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 28 iunie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Transvio” în proces de faliment, a fost respinsă.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la data de 29 iulie 2016 SRL „Transvio” în proces de faliment, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 28 iunie 2016 și a solicitat instanței de apel admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor formulate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017 s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Transvio" (în proces de faliment), fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 iunie 2016.

La adoptarea soluției instanța de apel a relevat că, din materialele cauzei rezultă că în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal din 16.03.2015 de către inspectorii Direcției Control Fiscal mun. Chișinău s-a efectuat un control prin metoda verificării operative la SRL "Transvio". În rezultat, a fost emis Actul de control nr. 1-708398 din 17.03.2015 din conținutul căruia rezultă că contribuabilul prestează servicii de taxi în lipsa aparatului de taxat. (f.d. 44). Prin Actul de control nr. 1-708398 din 17.03.2015 de către IFS mun. Chișinău a fost emisă decizia nr. 587/3/12 din 09 aprilie 2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL "Transvio", prin care reclamantului i s-a aplicat în temeiul art. 254, alin. (1) Cod

fiscal, amendă în sumă de 7000 lei pentru efectuarea încasărilor bănești în numerar în lipsa mașinii de casă și control (f.d. 7).

La fel, s-a constatat că deși reclamantul SRL „Transvio” s-a adresat către pârât cu o cerere prealabilă prin care a solicitat casarea Deciziei nr. 587/3/12 din 09 aprilie 2015 (f.d. 6), IFS mun. Chișinău prin decizia nr. 132 din 21.05.2015 a respins contestația reclamantului ca neîntemeiată (f.d. 4).

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. 2) lit. c) din Codul Fiscal, contribuabilul este obligat să țină evidența contabilă conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte organului fiscal și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență contabilă în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul dispozitivelor și sistemelor pentru înregistrarea operațiunilor cu numerar, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea mașinilor de casă și de control.

Potrivit prevederilor art. 3, alin. (1) Cod Fiscal, legislația fiscală se compune din prezentul cod și din alte acte normative adoptate în conformitate cu acesta.

Conform pct. 4 din Regulamentul „cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control pentru efectuarea decontărilor în numerar”, Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului RM nr. 474 din 28.04.1998, la efectuarea decontărilor bănești în numerar pentru operațiunile economice cu consumatorii, contribuabilii sînt obligați să utilizeze MCC. Această obligativitate se extinde asupra tuturor subdiviziunilor (filială, reprezentanță, oficiu, secție, magazin, depozit, unitate comercială, unitate de prestări servicii (inclusiv unitate de transport-taxi) etc.) în care contribuabilul primește plățile pentru operațiunile economice (consumatorul achită plata), iar pct. 8, lit. i) stabilește că utilizatorul este obligat să-și doteze subdiviziunile cu MCC de modele incluse în registrul unic al mașinilor de casă și control.

Iar conform pct. 62 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 854 din 28.07.2006, pentru transportul de persoane și bunuri în regim de taxi, sînt admise autovehiculele, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: a) sînt dotate cu aparate de taxat legalizate (înregistrate în Registrul de stat al mijloacelor de măsurare și incluse în Registrul unic al mașinilor de casă și de control), verificate metrologic și înregistrate la organul fiscal teritorial; b) sînt dotate cu lampă taxi în stare de funcționare, conform prevederilor prezentului Regulament; c) aparatul de taxat intră în funcțiune doar în momentul în care a fost activat de dispozitivul de comandă fixat în una dintre pozițiile de operare.

Punctul pct. 67 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 854 din 28.07.2006, prevede că la finalizarea cursei șoferul încasează plata pentru călătorie, conform bonului de casă emis, care se înmînează în mod obligatoriu călătorului.

Raportînd normele legale instanța de apel a constatat că prima instanță întemeiat a respins acțiunea depusă de SRL „Transvio”, dat fiind că la caz, nu au fost

stabilite temeiuri de anulare a actului administrativ contestat.

La 28 august 2017 Societatea cu Răspundere Limitată ”Transvio” (în proces de faliment) a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel urma să aplice prevederile art. 232 lit.a) Cod Fiscal, art.234 alin.(1) Cod Fiscal cât și art.249 alin.(2) Cod Fiscal.

Consideră recurentul că instanțele ierarhic inferioare au apreciat în mod arbitrar circumstanțele și probele pricinii, adoptând soluții vădit nefondate și ilegale.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Transvio” (în proces de faliment) este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Transvio” (în proces de faliment) nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Transvio” (în proces de faliment) ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Transvio” (în proces de faliment) se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecători:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru